

Modderen met Mahler

Genre: symfonisch
Dirigent: Antonello Manacorda
Solist: Emma Bell, sopraan
In: Arnhem, Musis Sacrum, 10/10

Het Gelders Orkest is maar één jaar jonger dan het Concertgebouworkest. Dit weekeinde vierde het gezelschap zijn 125-jarig jubileum. Minister Bussemaker was er speciaal voor naar Arnhem gekomen, zodat zij met eigen oren kon horen hoe de Gelderse musici zich redden sinds de bezuinigingen. Zij gaan tegenwoordig collectief als parttimers door het leven.

Het concert viel niet helemaal mee, de neerdalende glitters en het slotapplaus ten spijt. Chef-dirigent Antonello Manacorda dirigeerde de Eerste symfonie van Mahler in stijl, als een 125-jarige. Het derde deel klonk even vlak en ongeïnspireerd als het eerste, een logisch antwoord op Manacorda's vrijblijvende gebaren. Onzuiverheden en rommelige overgangen vielen des te meer op. Het

tweede deel en de finale brachten momenten van leven, maar aan de wilde en chaotische kant.

Het Gelders Orkest kan echt beter. De kloeke bijdragen aan Wagners *Ring* bij de Reisopera liggen goed vers in het geheugen. Ook Manacorda heeft meer in zijn mars. Tijdens het eerste Zondagochtendconcert van dit seizoen, in het Amsterdamse Concertgebouw, dirigeerde hij bevestigd overtuigender. Dat deze Mahler op een feestelijk bedoelde dag ook tot de mogelijkheden behoort, geeft desondanks te denken. Een parttime orkest zal er hoe dan ook niet beter op worden.

De *Vier letzte Lieder* van Richard Strauss troffen het iets gunstiger. Manacorda begeleidde als een verlegen pianist die een orkest in het hoofd had. In de gedempte, diffuse sfeer kon Cécile Huijnen haar vioolsolo de intensiteit van kamermuziek geven. Ze is ontegenzeggelijk een van de beste concertmeesters van het land.

Emma Bell had er fijne liedkunst aan kunnen verbinden. Haar niet meer zo lenige stembanden leken echter afgesteld op

het gebruikelijke boks-
werk. Meer dan eens rees
haar sopraan moeilijk
tembaar en daarmee onge-
makkelijk boven de vlakke
uit.

Als toegift klonk opnieuw een lied van Strauss. *Und Morgen wird die Sonne wieder scheinen*. Een mooie wens voor het jubilerende orkest.

Thiemo Wind